

Súd: Okresný súd Košice okolie
Spisová značka: 11Csp/322/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7517215949
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 10. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Lukáš Beňák
ECLI: ECLI:SK:OSKE3:2021:7517215949.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Košice - okolie sudcom JUDr. Lukášom Beňákom v spore žalobkyne: Prima banka Slovensko, a.s., IČO: 31 575 951, so sídlom v Žiline, Hodžova 11, žalovanému: H. X., nar. XX.XX.XXXX, bytom J., X. XXXX/XXX, o zaplatenie 2.723,20 € s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobkyni právoplatne priznanú dlžnú sumu vo výroku II. rozsudku Okresného súdu Košice - okolie č. k. 11Csp/322/2017-78 zo dňa 22.10.2019 v lehote 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

II. Žalobkyňa má nárok na náhradu trov celého konania v plnom rozsahu proti žalovanému s tým, že o výške trov konania bude rozhodnuté samostatným uznesením súdom prvej inštancie.

odôvodnenie:

1. Žalobkyňa žalobou doručenou tunajšiemu súdu žiadala zaviazať žalovaného na zaplatenie sumy 2.723,20 € s príslušenstvom.

2. Svoju žalobu odôvodnila tým, že so žalovaným uzavrela dňa 10.02.2015 Úverovú zmluvu č. XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX, na základe ktorej poskytla žalovanému peňažné prostriedky v sume 3.100,- €. Poskytnutý úver a úroky sa žalovaný zaviazal splácať v pravidelných mesačných anuitných splátkach po 54,24 €. Po vyčerpaní poskytnutého úveru žalovaný porušil svoje zmluvné povinnosti, a preto bol dňa 29.06.2017 písomne vyzvaný na predčasné splatenie poskytnutého úveru do 09.07.2017. Napriek tomu nebola pohľadávka žalobkyne voči žalovanému do podania žaloby uhradená. Pohľadávka žalobkyne voči žalovanému ku dňu predčasného zosplatenia (t. j. 29.06.2017) predstavovala sumu 3.087,18 €, ktorá pozostáva z istiny v sume 2.8743,20 €, úrokov v sume 152,56 €, úrokov z omeškania v sume 1,42 €, poplatkov v sume 60 €, ktoré si žalobca v konaní neuplatňuje a poplatkov za poistenie schopnosti splácať úver v sume 0 €.

3. Okresný súd Košice - okolie rozsudkom zo dňa zo dňa 22.10.2019 sp. zn. 11Csp/322/2017 výrokom I. konanie do výšky 233 € zastavil, výrokom II. uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobkyni 2.490,20 €, úrok 152,56 €, úroky z omeškania 1,42 €, úrok 15,90% ročne zo sumy 2.873,20 € od 30.06.2017 do 14.07.2017, zo sumy 2.723,20 € od 15.07.2017 do 01.08.2017, zo sumy 2.663,20 € od 02.08.2017 do 28.08.2017, zo sumy 2.603,20 € od 29.08.2017 do 24.10.2017, zo sumy 2.543,20 € od 25.10.2017 do 05.01.2018, zo sumy 2.490,20 € od 06.01.2018 do zaplatenia, úrok z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 2.873,20 € od 30.06.2017 do 14.07.2017, zo sumy 2.723,20 € od 15.07.2017 do 01.08.2017, zo sumy 2.663,20 € od 02.08.2017 do 28.08.2017, zo sumy 2.603,20 € od 29.08.2017 do 24.10.2017, zo sumy 2.543,20 € od 25.10.2017 do 05.01.2018, zo sumy 2.490,20 € od 06.01.2018 do zaplatenia, úrok z omeškania vo výške 5% ročne z neuhradených úrokov 152,56 € od 30.06.2017 do zaplatenia, všetko v mesačných splátkach po 60,00 € počnúc mesiacom nasledujúcim po právoplatnosti tohto rozsudku

vždy do konca bežného mesiaca pod následkami straty výhod splátok a výrokom III. žalovanému uložil povinnosť nahradiť žalobcovi náhradu trov konania rozsahu 100%.

4. Proti tomuto rozsudku, čo do paričnej lehoty na plnenie, podala odvolanie žalobkyňa. Namietala, že ust. § 232 ods. 3 CSP umožňuje súdu buď neurčiť paričnú lehotu, v takom prípade zostáva zákonná lehota v trvaní troch dní od právoplatnosti rozhodnutia alebo určiť paričnú lehotu dlhšiu ako 3 dni, avšak výlučne v odôvodnených prípadoch (nie splátky). Mala za to, že bez dôkazov komplexne objektivizujúcich majetkovú situáciu žalovaného nebola splnená podmienka odôvodnenosti pre určenie dlhšej paričnej lehoty a súd priznaním možnosti splátok postupoval nad zákonom dovolený rozsah. Žalovaným predložené dôkazy považoval za nedostatočné, ktoré nemôžu komplexne preukazovať jeho nepriaznivú situáciu odôvodňujúcu povolenie splácania dlžnej sumy v splátkach. Mala za to, že posúdenie finančných možností žalovaného pre účely úhrady dlžnej pohľadávky by malo byť súčasťou aktivít v procese prípadného núteného výkonu súdneho rozhodnutia, kedy dôjde jednak k dôslednému zisteniu majetku žalovaného a jednak k voľbe najvhodnejšieho spôsobu výkonu rozhodnutia. Pre posúdenie vymožiteľnosti pohľadávky nebude rozhodujúci iba príjem, ale celkové majetkové pomery povinného. Dôvodila, že oprávnenie súdu priznať plnenie v splátkach je výnimočné a každá takáto výnimka sa považuje za osobitnú výhodu dlžníka, ktorá však nesmie neprímerane zasahovať do právoplatne priznaných práv veriteľa. Uvedená výhoda povinného musí byť podložená zistením všetkých potrebných skutočností, ktoré by presvedčivo zdôvodnili záver súdu, že vzhľadom na povahu prejednávanej veci je vhodné určiť, že peňažné plnenie možno uskutočniť v splátkach (R 87/1966). Citovala z rozhodnutia Najvyššieho súdu SR sp. zn. 7Cdo/116/2012 zo dňa 18.3.2013 hľadiská pre úvahu súdu, či sa žalovanému, ktorému platobnú povinnosť určil, má priznať výhoda splátok. Poukázala na skutočnosť, že priznaním splátok po 60,- € mesačne bude splácanie záväzku trvať neprímerane dlho len v časti istiny takmer 3,5 roka, čo poškodí nielen žalobcu, ale aj samotného žalovaného, ktorému zatiaľ bude narastať príslušenstvo. Rozhodnutie súdu musí byť spravodlivé a nemôže výrazne zvýhodňovať jednu zo strán na úkor druhej. Mala za to, že výška priznanej splátky je neadekvátna výške žalovanej pohľadávky, pretože lehota na splatenie pohľadávky sa predĺžila do takej miery, že sa tým poprel samotný účel súdneho konania a takéto rozhodnutie nevedie k odstráneniu právnej neistoty, ku ktorej má súdne konanie smerovať.

5. Krajský súd v Košiciach uznesením zo dňa 28.05.2021 sp. zn. 11CoCsp/38/2020 zrušil rozsudok v napadnutej časti vyhovujúceho výroku o lehote na plnenie uloženej peňažnej povinnosti a vo výroku o trovách konania a v rozsahu zrušenia vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. Svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že súd prvej inštancie v odôvodnení napadnutého rozsudku v časti týkajúcej sa výroku, ktorým na plnenie určil žalovanému splátky vo výške 60,- €, sa obmedzil len na konštatovanie, že tak urobil s prihliadnutím na žiadosť splnomocnenej zástupkyne žalovaného (jeho manželky), jeho „neuspokojivý“ zdravotný stav preukázaný lekárskou správou a osobné a majetkové pomery preukázané faktúrou za elektrinu a potvrdením o splácaní úveru Slovenskej sporiteľni, a.s. vo výške 120,- €. V odôvodnení svojho rozhodnutia neozrejmil, z akých dôkazov a z akých konkrétnych zistení vyvodil skutkový záver, že žalovaný je evidovaný na úrade práce a poberá príspevok 60,- € mesačne, že platí náklady za elektrinu v sume 50,- € mesačne a výživné na deti 100,- € mesačne, pričom z obsahu spisu je zrejmé, že takéto dôkazy vo svojom rozhodnutí súd ani nemohol zmieniť, pretože žalovaný okrem vyššie spomenutých dokladov, žiadne ďalšie doklady nepredložil. Možno preto konštatovať, že napadnutý rozsudok vo vzťahu k povoleniu výhody splátok žalovanému riadne odôvodnenie neobsahuje, nezodpovedá zákonným požiadavkám a zásadám súdnej praxe, preto je nepreskúmateľný, predčasný, čo zakladá ústavnú neudržateľnosť vydaného rozhodnutia v tejto časti a nesprávnosť postupu súdu, ktorým došlo k porušeniu práva strany sporu (žalobcu) na spravodlivý proces, pričom uvedené pochybenie nebolo možné napraviť v konaní pred odvolacím súdom. V záujme plynulosti ďalšieho konania odvolací súd záverom pripomína, že ťažisko povinnosti tvrdenia a dokazovania vo vzťahu k už spomenutým kritériám sudcovského práva pre určenie dlhšej lehoty na plnenie uloženej povinnosti (tiež pre určenie plnenia v splátkach) spočíva na tom subjekte sporu, ktorý sa tohto mimoriadneho opatrenia dožaduje. Ani spotrebiteľský charakter sporu, v ktorom žalovaný požíval ako slabšia strana osobitnú ochranu (§ 290 a nasl. CSP) a ani požiadavka brať zreteľ i na prípadné špecifické potreby strany, vyplývajúce zo zdravotného stavu a sociálneho postavenia (čl. 6 ods. 2 CSP), žalovaného v akomkoľvek smere nezbavujú procesnej povinnosti tvrdiť a dokazovať rozhodujúce skutočnosti. Preto, ak by bol žalovaný v tomto smere napriek náležitému vysvetleniu procesnej situácie a riadnemu poučeniu o procesných právach nečinný, alebo ak by preukázateľne vlastnou procesnou nedisciplinovanosťou

zavinil nemožnosť vecného a plynulého napredovania v spore, neostane súdu prvej inštancie iné ako vyvodiť procesný následok neunesenia dôkazného bremena žalovaným v samotnom rozhodnutí.

6. Vzhľadom na vyslovený právny názor odvolacieho súdu v jeho zrušujúcom uznesení týkajúci sa paričnej lehoty na plnenie, teda možnosti úhrady dlhu v splátkach, súd výzvou zo dňa 21.06.2021 vyzval žalovaného, aby v lehote 20 dní predložil súdu listinné dôkazy preukazujúce svoje majetkové a zárobné pomery a súčasne súd vyzval žalobkyňu, aby objasnila svoj postoj, čo sa týka úhrady dlhu v splátkach, teda či si vie predstaviť zmierlivé vyriešenie sporu, resp. úhradu dlhu v splátkach v nejakej sume.

7. Žalobkyňa v odpovedi na výzvu súdu uviedla, že je ochotná pristúpiť k splácaniu dlhu v splátkach minimálne po 200,- €.

8. Súd zaslal žalovanému toto podanie na vyjadrenie, avšak žalovaný zostal v konaní nečinný, nepredložil žiadne listinné dôkazy, ani sa nevyjadril k možnosti úhrady dlhu v splátkach po 200,- €.

9. Súd nariadil vo veci pojednávanie dňa 07.10.2021. Žalobkyňa sa na pojednávanie nedostavila, svoju neprítomnosť ospravedlnila a žiadala pojednávať a rozhodnúť v jej neprítomnosti. Nedostavil sa ani žalovaný, dostavila sa jeho zástupkyňa. Vychádzajúc z § 180 CSP súd vec prejednal a rozhodol v neprítomnosti strán sporu. Zástupkyňa žalovaného na pojednávaní uviedla, že by chceli dlh uhradiť, ale nemajú z čoho. Jej manžel toho času žije spolu s ňou a maloletým dieťaťom v spoločnej domácnosti, je však stále nezamestnaný, stále na dlhodobej PN. Neplatili ani tie splátky po 60,- €, lebo nemali z čoho. Jej príjem a teda príjem celej jej rodiny momentálne činí len sumu 150,- €. Keby jej nepomohla rodina, nevie ako by to zvládli. Nie sú schopní uhrádzať tento dlh ani v splátkach po 60,- €, nie to po 200,- € ako chce žalobkyňa. Navrhla súdu splátku po 20,- €.

10. Podľa ust. § 391 ods. 2 CSP ak bolo rozhodnutie zrušené a ak bola vec vrátená na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, súd prvej inštancie je viazaný právnym názorom odvolacieho súdu.

11. Súd vykonal dokazovanie na základe predložených listinných dôkazov a zistil tento skutkový stav:

12. Po zrušujúcom uznesení odvolacieho súdu predmetom konania zostala lehota na plnenie dlhu.

13. Po tom, ako žalovaný napriek výzve súdu nepredložil ďalšie listinné dôkazy a nepreukázal tak dostatočne jeho príjmy a výdaje, nemohol súd vyhovieť jeho žiadosti o úhradu dlhu v splátkach, keďže v tomto smere neunesol dôkazné bremeno a všetky skutočnosti uvádzané na pojednávaní zostali v rovine nepodložených tvrdení. Navyše ako je zrejmé aj z vyjadrenia zástupkyne žalovaného na pojednávaní, ten nesplácal dlh ani v splátkach vo výške 60,- € mesačne, preto možnosť úhrady dlhu v splátkach v konaní neosvedčil.

14. Z týchto dôvodov súd rozhodol tak, že žalovaný je povinný dlžnú sumu priznanú rozsudkom zo dňa 22.10.2019 zaplatiť v lehote 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

15. Podľa ust. § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

16. Podľa ust. § 262 ods. 1 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

17. Podľa ust. § 262 ods. 2 CSP o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

18. O nároku na náhradu trov celého (vrátane odvolacieho) konania súd rozhodol v zmysle vyššie citovaných zákonných ustanovení. Žalobkyňa bola v konaní úspešná, preto má nárok na náhradu trov celého konania v plnom rozsahu proti žalovanému. Súd zároveň nevidel priestor pre aplikáciu ust. § 257 CSP. O výške náhrady trov konania bude rozhodnuté po právoplatnosti tohto rozsudku samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia v dvoch vyhotoveniach na Okresný súd Košice - okolie.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 127 ods. 1 CSP) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a/ neboli splnené procesné podmienky,
- b/ súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c/ rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d/ konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e/ súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f/ súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g/ zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h/ rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. Odvolanie musí byť podpísané a predložené v 2 rovnopisoch.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok).